יט: אלו קדשים פרק שלישי תמורה

אמר רבי יוסי בר' חנינא ומודה רבי אליעזר. תע"ג דגבי מפרש נקבה לעולה אמר דהולד עצמו יקרב אשם מפרש נקבה לאשם מודה הוא דאין בנה קרב אשם אף קודש כפרה: **פשיטא** עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם אלא גבי מפריש נקבה לעולה דאיכא שם עולה על אמו בו'. הכא לא מצינו לפרושי כלשון שני דרש"י דלעיל ולומר דתחילת הקדש האם לשם עולה הופרש שהרי מפרש נקבה לאשם נמי תחילת הקדש האם לשם אשם הופרש ולפי זה היה לנו לומר דבנה קרב באשם אלא דע"כ שאנו צריכין לפרש לשון ראשון של רש"י ולומר דאיכא שם עולה על אמו בעולת העוף ותימה דהיכי עביד פשיטא מיניה [ג] ועוד דלעיל פירשתי דעולת העוף על אמו לא מהני להכשיר הולד ונראה למורי לפרש דאיכא שם עולה על אמו דקוף [ד] האם להיות דמיה לעולה כפיך דין הולד ליקרב עולה כאמו אבל גבי נקבה לאשם אם יקרב הולד אשם לא יהיה כאמו שהרי יהיה האם מאשם ותהא דמי עולה ואין [ה] זה דין לאחלק [ו] חילוק הולד מדין אמו ותע"ג דלעיל אסיק רבא גבי מפרש נקבה לאסמא דפליג ר"מ אדרשא פי' אם ילדה קודם הפסח [ז] וקבע הולד עצמו פסח תע"ג דקוף האם להיות שלמים היינו משום דמותר הפסח קרב שלמים ותסיק להו רבא כאחד [ח]:

אדמשמע לן דאין בנה קרב אשם דישמעינן דאין בנה קרב עולה וכ"ש אשם. לפרש"י ה"פ ומה עולה לא הוי תע"ג דאיכא שם עולה על אמו בעולת העוף כל שכן דאשם לא הוי דליכא שם אשם על אמו ולפי' הרמ"ד ומה עולה לא הוי אפילו נתכפר אף על גב דקוף האם להיות עולה כ"ש דאשם לא הוי קודם כפרה דאין סוף האם להיות אשם אם בנה קרב אשם:

רבי שמעון איר תימר שלא במומ. ומה דלא פליג נמי רבי שמעון במפריש נקבה לעולה וימא תימר שלא במום [ז]ולמאן דאית ליה דנמלא אליבא דר"ש דמפרש נקבה לעולה דוקא עושה תמורה אבל מפרש נקבה לאשם אינו עושה תמורה אפיר דלא פליג אעולה כמו אאשם דעולה יש לה קדושת הגוף עופי מאשם דעולה עושה תמורה ואין אשם עושה תמורה אבל לר"ש בן יהודה דאית ליה דגמלא דר' מא [ח] מ[אליעזר ו](אף בעולתו אין עושה תמורה ות"ק במפרש נקבה לעולה נמי תימר שלא במום דאשם ל"ל דפליג באשם וה"ה עולה ותנא גבי אשם לאשמעינן דאע"ג דאיכא עולה אינה עושה תמורה אבל אשם עושה תמורה [ט]אלא אם אמו. דלא מצינו אם אמו דלא אליעזר אמר אם אמו דלא אליעזר אמר אם אמו דלא אליעזר אמר